

δρας μαχίμους συμφωνῆ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Ζωσίμου ἱστορούμενα, ὅτι ὁ Γότθος Φράβιτος διωρίσθη διοικητὴς τῶν παραλίων χωρῶν μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παλαιστίνης.

Ἐκ τοιούτων λοιπῶν δεδομένων ὁ κ. Σάθας, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ κειμένῳ παραθέτει καὶ τὰς οικείας παραπομπὰς εἰς τοὺς χρονογράφους καὶ βυζαντινοὺς συγγραφεῖς ἐξάγει, τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀποικία τῆς Κύπρου ἦτο κράμα Γότθων καὶ Ἀλβανῶν, καὶ ὅτι οἱ μὲν πρῶτοι, ἅτε εὐαριθμότεροι, ἀπερροφήθησαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, οἱ δὲ Ἀλβανοὶ, πολυαριθμότεροι ὄντες, ἀντέστησαν μέχρι τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος.

A. M.

Ο «ΧΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου ἐδημοσιεύθη τῇ 1 Ἰανουαρίου 1788. Τῇ 29 Νοεμβρίου 1814 τὸ φύλλον ἐτυπώθη δι' ἀτμοκινήτου πιεστηρίου· πρώτην δὲ τότε φοράν ἐγένετο χρῆσις τοῦ ἀτμοῦ ἐν τῇ τυπογραφικῇ τέχνῃ. Ἡ μηχανή, δι' ἧς ἐκτυποῦται νῦν ὁ «Χρόνος», ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἰδιοκτῆτου του Οὐάλτερ, ἐκτυπῶ δὲ 24 χιλιάδας ἀντιτύπων ἀνά πᾶσαν ὥραν. Τὸ μέγαρον τοῦ «Χρόνου» ἐκ λαζευτῶν λίθων καὶ κεράμων ὑψοῦται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀστεως ἀνεκαίνισθη δι' ἐκ θεμελίων πρὸ τινων ἐτῶν, κατὰ τὰ σχέδια τοῦ Οὐάλτερ. Αἱ κέραμοι κατεσκευάσθησαν ἐν ἐργοστασίῳ τοῦ Οὐάλτερ, μετηνέχθησαν δ' εἰς Λονδίνον ὑπὸ ἐργατῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸν ἀνώτατον ὄροφον εἶνε κατατεθειμέναι αἱ συλλογαὶ τοῦ «Χρόνου», ὑποκάτω δὲ κείνται τὰ μαγεῖρα καὶ τὰ δύο ἐστιατόρια, ὧν τὸ ἐν χρησιμεύει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, τὸ δ' ἕτερον εἰς τοὺς στοιχειοθέτας καὶ ἐργάτας. Αἱ αἴθουσαι τῶν στοιχειοθετῶν φωτίζονται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ἐν μιᾷ αἰθούσῃ κεῖται τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα τὸ συνδέον κατ' εὐθεῖαν τὸ γραφεῖον τοῦ «Χρόνου» πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ του. Τὰ τηλεγραφήματα ἀνελίσσονται εἰς μακρὰς λωρίδας, ἐξ ὧν γίνεται εὐθὺς ἡ στοιχειοθέτησις. Κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον, τὰ πρακτικὰ τοῦ Κοινοβουλίου διεθιβάζοντο εἰς τὸ τυπογραφεῖον διὰ τοῦ τηλεφώνου. Ὁ στενογράφος ἐλάμβανε, κατὰ τὸ σύνθηες, σημειώσεις, αἵτινες ἀντιγραφόμεναι ἀνεγινώσκοντο τηλεφωνικῶς εἰς ὑπάλληλον τοῦ «Χρόνου», ὅστις ὑπηγόρευεν αὐτὰς τοῖς στοιχειοθέταις. Τὸ χειρόγραφον ἐπέμπετο βραδύτερον ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ ἐχρησίμευε διὰ τὰς διορθώσεις. Ἐνα ὅλον ὄροφον πληροῦσι τὰ γραφεῖα τῶν συντακτῶν. Τὸ δωμάτιον τοῦ διευθυντοῦ συνδέεται δι' ἰδίου τηλεγραφικοῦ σύρματος πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ. Εἰς τὸ ἰσόγειον κείνται αἱ μηχαναὶ, τὰ χυτήρια καὶ ἡ δια-

χειρίσις. Ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου ἄρχεται περὶ τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν. Τὰ γραφεῖα, εἰς ἃ γίνονται δεκταὶ αἱ εἰδοποιήσεις καὶ δίδονται αἱ ἀπαντήσεις, ἔχουσιν ἰδιαίτεράν εἴσοδον, ἀνάγονται δ' εἰς ἰδιαίτερον τμήμα, τὸ «ἐπὶ τῶν γραμμάτων καὶ ἐρευνῶν». Ὁ «Χρόνος» ἐκτυπῶται καθ' ἑκάστην εἰς 70 χιλιάδας ἀντιτύπων πλὴν τῆς ἐβδομαδιαίας ἐκδόσεως. Αἱ πρόσδοι μετὰ τῶν εἰδοποιήσεων ἀνέρχονται εἰς 26 ἑκατομμύρια φράγκων κατ' ἔτος! Ἡ «Σημαία» εἰσπράττει μόνον 1½ ἑκατομμύριον, ὁ δὲ «Ἡμ. Τηλέγραφος» τρία ἑκατομμύρια. Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ὁ «Χρόνος» παρατήρησεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὅτι ὁ προὔπολογισμὸς τοῦ ἐξισοῦτο πρὸς τὸν τοῦ ἀθηροτάτου δουκάτου τῆς Γερμανίας. Ἐν ἔτει 1830 ἀπέτισεν εἰς τὸ δημόσιον ὡς φόρον ἐπὶ τῶν εἰδοποιήσεων 1,730,000 φράγκα· ἐὰν ὑπῆρχε δὲ καὶ νῦν ὁ φόρος ἐκεῖνος, θ' ἀπέφερε περὶ τὰ ἑνδεκα ἑκατομμύρια. Τὸ ἀνώνυμον τηρεῖται αὐστηρῶς. Οἱ συντάκται θυσιάσαντες τὴν ἀτομικότητά των, ἐμεγάλυναν τὴν ἐφημερίδα. Ἀλλὰ τὸ ἀπόρρητον δὲν τηρεῖται ἀπολύτως, καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ φιλολογικοῖς ὁμίλοις εἶναι συνήθως γνωστοὶ οἱ συντάκται τῶν διαφόρων ἄρθρων. Πολλὰκις ἐν τῷ «Χρόνῳ» δημοσιεύονται ἐπιστολαὶ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, οἱ γράφοντες δ' αὐτὰς, κρυπτόμενοι ὑπὸ ψευδώνυμα ἢ ἀρχικὰ γράμματα, εἶναι γνωστοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες. Ὁ λόρδος Βηκονσφῆλδ ὑπέγραφε «Ρουννυμέδης», ὁ δὲ Ἄρκουρ «Ἱστορικός». Ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ «Χρόνου» πολλοὶ εἶναι ἄνδρες ἐπιφανεῖς, π. χ. ὁ Λαγιάρδος, ὁ Καίρηδ, ὁ Κάρλυλ, ὁ Ραίβουκ, ὁ Λώβε, ὁ νῦν ὑφυπουργὸς Κουρτεναί. Ὁ συντάκτης τῆς οικονομικῆς ἐπιθεωρήσεως, οἱ ἐπικριταὶ τῶν φιλολογικῶν, τῶν μουσικῶν καὶ τῶν δραματικῶν ἔργων εἶναι πάντες ἄνδρες εἰδικοί. Ὁ ἐκδότης (ἀρχισυντάκτης) τοῦ «Χρόνου» Τσένερν, ἀποθανὼν πρὸ δύο ἐβδομαδῶν, γνωστὸς ἐγένετο τὸ πρῶτον ὡς καθηγητὴς τῆς ἀραβικῆς. Ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν τοῦ «Χρόνου» ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διασημότεροι εἶναι ὁ ἐν Παρισίοις Βλώβιτς, ὁ ἐν Βερολίῳ Ρούσελ, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μακενζῆς Βάλλας. Πρῶτος ὁ «Χρόνος» εἰσήγαγε πρὸ τριακονταετίας τὸ σύστημα τῶν ἰδιαιτέρων ἐν πολέμῳ ἀνταποκριτῶν, αἱ δὲ ἐπιστολαὶ τοῦ Ρούσελ ἐκ Κριμαίας ἐνεποίησαν βαθυτάτην αἴσθησιν. Ἐκτοτε ἡ περὶ τὴν μεταφορὰν τῶν εἰδήσεων ταχύτης προήχθη εἰς τὸ ἔπακρον. Πολλὰκις σπουδαῖα συμβάντα δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ «Χρόνου», πρὶν ἢ περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν τῆς κυβερνήσεως.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κύριος Ψ*, μεθ' ὅλας τὰς σκηνὰς ἃς καθ' ἑκάστην τῶν κάμνει ἡ οὐχόχολος σύζυγός του, ἔχει ἀνεξάντλητον ὑπομονήν. Προχθὲς νέα πάλιν

ἔρις καὶ φωναὶ τῆς δυστρόπου κυρίας, τὰς ὁποίας ὁμοῦς ὁ σύζυγος δέχεται ἤρεμος καὶ ἀτάραχος.

— Ἔλα, Ἑλένη, μὴ θυμόνεις· ἔξέρω γὰρ ὅτι ἔχω τὴν καλλιτέρα γυναῖκα τῶν Ἀθηνῶν.

— Τὸν διάβολο ἔχεις, ἀναφωνεῖ ἐν τῇ ὄργῃ της ἡ νέα Ξανθίππη.

— Νίκο, πότε καθίσετε ἐς τὸ τραπέζι διὰ τὸ γεῦμα; ἡρώτα χαμηλοφώνως ὁ φιλάργυρος M* τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ φίλου του, παρ' ᾧ εὐρίσκετο εἰς ἐπίσκεψιν.

— Ἡ μαμὰ εἶπεν ὅταν φύγῃς!

Ἄστρο
Ἄστρο
Ὁ Ἕλλησπουδαστὴς P* διήρχετο τὸν πρῶτον του χειμῶνα ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου, ὡς γνωστὸν, τὰ πάντα εἶνε τότε παγωμένα, περιπατῶν δὲ ἐκυνηγήθη καθ' ὁδὸν ἀπὸ ἑνὸς σκύλλου. Ὅπως διώξῃ αὐτὸν, σκύπτει ἵνα λάβῃ λίθον, ἀλλ' ὁ λίθος ἦτο ὡς κολλημένος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, συκρατούμενος εἰς παγωμένον ὕδωρ. «— Ὅριστε κατάστασις!, ἀναφωνεῖ ὁ φίλος μας ἀγανακτῶν· προκομμένη ἀστυνομία, ἀλήθεια, τὴν ἔχουν κ' ἐδῶ! Πιάνει καὶ δένει τὰς πέτρας, ἐνῶ ἀφίνει τοὺς σκύλους λυτούς!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ λέγων ἐν ψεῦδος δὲν προβλέπει εἰς ποίαν βάσανον θὰ ὑποβληθῇ: ὅτι θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐπινοήσῃ χίλια ἄλλα ἵνα ὑποστηρίξῃ τὸ πρῶτον.

Ἡ φιλαρέσκεια μιᾶς γυναικὸς φαίνεται ἐγκλημα εἰς τὰς ἄλλας διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι γίνεται ἐμπόδιον καὶ εἰς αὐτὰς τοῦ νὰ ἀρέσκωσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡλεκτρικὸν φῶς ἐν Ν. Ὑόρκῃ.— Ἡ ἑταιρία Edison Electric Light Cie προτίθεται νὰ τετραπλασιάσῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ κεντρικοῦ σταθμοῦ, ὅστις παρέχει τὸ μέγιστον φῶς ὅπερ δύναται, ἐφ' ᾧ καὶ πράγματι ἐσχάτως εἶχεν ἀπορρίψει ἐξήκοντα νέας αἰτήσεις συνδρομῆς. Ἡ ἑταιρία ἔχει ἤδη τοποθετημένας ἐν τῷ διαμερίσματι ἐκείνῳ 12,000 λυχνίας, 1400 δὲ ἐστὶναι λειτουργοῦσιν ἀπαύστως, αἵτινες εἰς σκοτεινάς νύκτας ἀναβιβάζονται εἰς 5000. Τὸ φῶς παρέχεται τακτικώτατα, καὶ οὐδὲν παράπονον ἠκούσθη ἄχρι τοῦδε. Ἐν τούτοις οἱ συνδρομηταὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ἐκπλήσσονται ὅτι οἱ μηνιαῖοι λογαριασμοὶ τῶν εἶνε μεγαλιότεροι τῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀεριοφωτός, καὶ τοι τὸ διὰ τῆς πυρακτώσεως φῶς δὲν ἔπρεπε νὰ ᾔνε δαπανηρότερον τοῦ ἀρχαίου φωτισμοῦ. Αἴτιοι τούτου ὁμοῦς εἶνε αὐτοί, οἵτινες ἀνάπτουσι τὰς λυχνίας τῶν

ἀφειδῶς, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ καταστήματος αὐξάνουσιν ἀναλόγως τῆς ποσότητος τοῦ ζητουμένου φωτός. Τὸ θέρος ἰδίως ἡ διαφορὰ εἶνε λίαν ἐπαισθητή, διότι τότε ἐνεκα τῆς θερμότητος οὐδεμίαν χρῆσιν ἐποίουν τοῦ ἀεριοφωτός, ἐνῶ μὴ ὑπάρχοντος τοῦ λόγου τούτου χρησιμοποιοῦσι νῦν μεγάλως τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς. Ἐκ τούτου προέκυψεν αὐξήσις μεγάλη τῶν δαπανῶν τοῦ φωτισμοῦ διὰ πάντας γενικῶς τοὺς κατοίκους τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου, οἵτινες ὁμοῦς δὲν ἐνοοοῦσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ σύστημα τοῦ Ἐδισσῶν, καὶ 8 μόνον αὐτῶν, ἐπὶ 470 καταναλωτῶν, δὲν ἀνεπέωσαν τὴν συνδρομὴν τῶν κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους.

Ἡλεκτρικὰ ἀθύσματα.— Ἐν τῇ βιενναίᾳ ἠλεκτρικῇ ἐκθέσει παρετηρήθησαν ἰδίως κομψὰ τινὰ ἀθύσματα, ἐν οἷς αἱ πεπυρακτωμένα λυχνίαὶ παρῆγον χαριέστατα ἀποτελέσματα. Ἡ ἑταιρία Swan ἐξέθετο θελκτικωτάτην τεχνητὴν ἀνθοδέσμη, ἣν δύναται τις νὰ φέρῃ ἐν τῇ κομποδοχῇ. Ὑπὸ τὰ ἄνθη ὑπάρχει μικρὰ ἠλεκτρικὴ λυχνία ἐντὸς μικροτεχνήματος ἐκ πορσελλάνης ἔχοντος τὸ σχῆμα κρῖνου. Δύο μικραὶ ἀλυσεῖς θέτουσιν εἰς συγκοινωνίαν τὴν λυχνίαν ταύτην μετὰ μικροσκοπικῆς ἠλεκτρικῆς στήλης κρυπτομένης εὐχερῶς ἐν τῷ θυλακίῳ. Στρέφοντις μικρὸν σωλῆνα ὑάλινον πλήρη ὕδραργύρου, ἀποκαθιστᾷ τὴν ἠλεκτρικὴν συγκοινωνίαν, καὶ ἡ λυχνία πυρακτοῦται. Ὁ αἰφνίδιος καὶ ἀπροσδόκητος φωτισμὸς τῆς μικρᾶς ἀνθοδέσμης παράγει καταπληκτικώτατον ἀποτέλεσμα, ὥστε τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει φιλοπεριεργον πλῆθος ἠκολούθει μετὰ θαυμασμοῦ κύριόν τινα, φέροντα ἐν τῇ κομποδοχῇ αὐτοῦ τὴν μαγικὴν ταύτην ἀνθοδέσμη.

Ἐπενόησαν ἐπίσης τοῦ διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός φωτισμῶν τῶν ἀδαμάντων καὶ ἄλλων πολυτίμων λίθων. Ἐκαστος δὲ δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὸ θελκτικώτατον ἀποτέλεσμα, τὸ παραχθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπιτηδέου τούτου συνδυασμοῦ τῶν φώτων. Καὶ ὁμοῦς ὁ συρμὸς τῶν τοιούτων ἠλεκτρικῶν κοσμημάτων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διαδοθῇ καὶ νὰ διαρκέσῃ, διότι ἡ χρῆσις τῶν ἠλεκτρικῶν στηλῶν θὰ διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ὅτι τὸ θεϊκὸν ὄξυ δίδει μὲν λάμψιν εἰς τοὺς ἀδάμαντας, ἀλλὰ καίει καὶ τὰ ὑφάσματα καὶ τὸ δέρμα.

Ἡλεκτρικὸς φωτισμὸς τῶν ἀμαξῶν.— Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ δι' ἠλεκτρισμοῦ φωτισμοῦ τῶν ἀμαξῶν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται λυχνίαὶ μικρᾶς ἀντιστάσεως καὶ μικραὶ ἠλεκτρικαὶ συστοιχίαι. Τὰ ἄχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἶνε λίαν ἐνθαρρυντικά, καὶ πιστεύεται ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ φωτισμοῦ τῶν ἀμαξῶν δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ χρησιμοποιοθῇ.